

SZENTES ÉS VIDÉKE

POLITIKAI LAP

A CSONGRÁDVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen **vasárnap és esütörtökön.**
Előzetes ár:
Hogyedve 2 korona 50 fillér. Félve 3 kor. Egész évre 10 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Görög-udvar,
hová a kómratok emelkedék

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket
a kiadóhivatal
mérésélt áron számít fel.

Tények és beszédek.

Suiyos gondjai, szenvedései és aggodalmi közepett sorsának intézőitől vár a nemzet egy tájékoztaló, irányító, biztató és őszinte szót. Hirdették is mult vasárnapra a nagy orákulumok megnyilatkozását. A két függetlenségi vezér vidékre ment s ország-világ várta a beszédeket, amelyeknek a helyzet bonyodalma, fonákosságai, aggasztó és csüggesztő momentumait kellett volna részben megvilágítani, részben elosztaltni.

A két vezér közül Kossuth Ferenc volt az őszintébb, az egyenesebb. Rákospalotán, ahová Kossuthszobrot leleplezni ment, őtsoros monodókában ismételte, amit a Kossuth Lajos eszméiről ilyen alkalmakkor már vagy ötvenszer elmondott, aztán a függetlenségi körben résztvett a saját arcképének leleplezésén, ahol semmit sem mondott, a banket elől pedig, nehogy még ennyit is eláruljon, sietve hazautazott. A vasárnapra hirdetett nagy politikai eseménynek a fele tehát már a rákospalotai kútba esett. Kossuth Ferencnek, a függetlenségi párt vezérének, olyan időkbén amikor az ország legutolsó zugában is politikai aktualások izgatják a kedélyeket, semmi mondanivalója sem volt. Sem a mult-ról, sem a jelenről, sem a jövőről. Azaz hogy mégis. A Kossuth-szobor leleplezésénél egy dologról nem fedezkezett meg: a hatalomról. Két klasszikus sorban megmagyarázta, mi a legnagyobb gondja neki, a függetlenségi párt, a parlament legnagyobb pártja vezérének. Össze kell egyeztetni az elvek sértetlen fenntartását a parlamenti többség köteletségének teljesítésével. Ez már csak nagy dolog, nem? Hát érdekelheti a nemzetet e pillanatban egyéb, mint az, hogy meg kell szavazni mindent, amit Bécs akar s elvnek lehet hirdetni továbbra mindazt, amit Magyarországnak a függetlenségi pártigért? De hát Kossuth Ferenc ma az államférfiúi nagyság olyan magavilágán áll, hogy megengedheti magának a nyers őszinteséget. Neki ma csak egy földadata van: gondoskodni, hogy a többség teljesítse köteletségét. E kötelességteljesítésére, mint tudjuk, harmincas csoportokban oktattja ki a többséget. S mivel a nemzetet nem lehet harmincas csoportokban a klubba idézni titkos felvilágosításokra, hát inkább nem mond a nemzetnek semmit. Elégedjék meg azzal a tudat-

tal, hogy Kossuthék *fantarják az elveket.*

A pponyi Albert gróf már nem mert sem ilyen egyenesnek, sem ilyen rövidnek, még kevésbé ilyen őszintének mutatkozni. Töle szónoklatot vár a nemzet és Jászberény s a szónoklatot meg is kapta. Igaz, hogy ő sem mondott többet Jászberényben, mint amit Kossuth mondott Rákospalotán, de legalább belekevert a kongruától az anneksióig mindent. Volt azonban gondja rá, hogy témái fel ne izgassák túlságosan a kedélyeket. Elmondta rövid kivonatban azt a jelentést, amelyet a kultuszminisztérium évenként a maga működéséről ki szokott adni, ráhíntette a maga elismerésének cukros porát s körülzártette zöldre festett marcipánlevélkékkel. A zöld tudniillik a reménység színe. A pponyi csurgott a mai kormány nemzetfejlesztő erejének, reménjétől s bizalmat szavazott a saját jövőjének. S nehogy Wekerlének és Andrásynak a közel jövőben nyilatkozniia kelljen, az ő dolgaikról is elmondott egyet-mást. Megdicséerte Wekerlét az adóreformért és Andrásyt a pluralitásért.

Ha csak eddig volna, simán napirendre lehetne térni a jászberényi beszéd fölött. Legfeljebb annyit kellene csak konstatálni, hogy A pponyi függetlenségi gerince, amelyet három évvel ezelőtt srófoltatott be magának, szörnyen hajlékonyává vált. Kétségkívül abban a nagy munkában, amelylyel Kossuthot támogatta a parlamenti többség kötelelenség szorításában. De találunk a jászberényi beszédben két olyan nyilatkozatot, amelyet az igazság oszlopán lejjebb kell akasztanunk. Mert mind a kettő homlokegyenest megcáfolja a tényeket. Mióta A pponyi kezében van a kultuszterácza, a felekezeti izgalom nőttön nő. Eppen az ő felekezeti politikája, mely az iskolatörvény szerzetes-paragrafusában, a Barkóczy-esetben, a kinevezések körül s a kultuszminisztériumból kiáradó szellemen nyilvánult meg, ejtette rémültebe azokat a felekezeteket, amelyeknek ezer oka van félni a klerikális szellem térhódítását. A pponyi ügy értelmezi a felekezeti békét, hogy tessék békében hagyni a klerikálisokat. S békezevaróknak stigmatizálja, akiknek felekezeti érdekeit az ő politikája lábbal tiporja. Tehát még jóhiszemű tévedésnek sem minősíthető, amikor mozdulatlan türelmet prédikál azoknak, akiket vérig korbácsol. Ha a felekezetek nyugtalanok, annak oka az, hogy nyug-

talantja őket a kultusz-kormányzatban urrá lett szellem és irány.

A másik nyilatkozatot, amelyre a tények rácafolnak, közgazdasági jelentőségű. A pponyi kérkedik, hogy a kormány az ipar és közgazdaság terén csoda dolgokat alkotott. Ezt ugyan kitalálta. Nincs az országnak közgazdasági testülete, melytől panaszos feliratokat ne kapott volna a kormány. Rossz, hevenyézett és reakcionárius gazdasági törvényeivel sikerült ennek a kormánynak elérni, hogy minden gazdasági egzisztenciát a hideg lel, ha arról hall, hogy a kormány az ő érdekkörébe vágó reformokat tervez. Jó adag önhittség kell ahhoz, hogy ilyen viszonyok között az ipar és közgazdaság nemtőjének hirdesse magát a kormány.

A jászberényi nyilatkozat tehát ott, ahol a nemzetet felvilágosítani, tájékoztatni és az égető kérdésekre nézve megnyugtanni kellene, tartalmatlan és kertelő, ténybeli állításaiban pedig ellentétbe kerül az igazsággal. S ebben hü tükre a jászberényi beszéd a koalíciós korszaknak. Amit mondanak, maguk sem hiszik, s amit hisznek, azt megmondani óvakodnak. E részben a rákospalotai beszéd, a Kossuth Ferenc beszédje éppen olyan ékesen-szóló, mint a jászberényi, az A pponyi Albert beszéde.

Se pénzt, se vért. Erisz almája, az a gyümölcs, amelyik miatt Trója leomlott s daravető Priamosznak népe kipusztult, arany alma volt. Arra az Eriszalmára, amelyiken most Európa nemzeti ősszerőfennek, nem lehetne még csak ezt se ráfogni. A bosnyákok és hercegek görbe országa igazán nem az a föld, amelyik a Heszperidák aranyalmáit termené.

S ez a nyomorult földdarab nyilvánvalóan háborút gyújt hamarosan, amelykhez képest a homeroszi hősök tisztesdős viaskodása csak biciklás volt. A füstje egyre sűrűbben, feketében és foltokban szállodgi a balkáni tisznek. Az semmi, hogy a montenegrinus kecskepászterek és kecskelopók megüzenték a háborút. Ezeket el lehet látni naplátszával. Hogy a rákok odalélt Belgrádban megint királyt abarnak ölni, az is az ő dolguk. A Petár király megölette az elődjét, őt pedig megfogja ölni az utódja: ez egészen logikus dolog, sőt meg van benne a költői igazságszolgáltatás is. Sorak, eszmájuk. S ha a rákok a portájukon kívül is gazdasáskodni akarnak, velük is el lehet bántani úgy, mint a váradi szocialistákra. Nem puszkaparral, csak vízpuszkával. Mert nem rossz emberek ők, csak részegek.

Nem a Balkánról hordja a szél a nehézt, fojtós füstöket, hanem a civilizált világ felől. Baró Hübeler Balasz külügyminiszterünknek sikerült ránk haragítani az összes nagyhatalmakat, amelyek sajnos, igazi nagyhatalmak. Nagyoktalanul belenyúlt a darazsék székbe, mielőtt engedelmét kért volna rá a kollégáitól, akik évtizedek óta mind csak azon mesterkednek, hogy a balkáni darazsakat senki meg ne bolygassa. Most már aztán lepkednek bennünket a darazsak a helyett, hogy elkergetnék őket rólunk a hatalmak: azon igyekeznek, hogy szűnni is legyen nekik mivel a nagy dongás mellé.

Bizonyos az, hogy az ugynevezett helyzet komizul komoly s Európa legnyomorékbab nagyhatalma, a monarchia úgy érzi magát, mint kutyta a kúthban. Erre utatnak az összes látható és hallható jelek. A legfőbb hadúrunk szokatlanul hosszú és szokatlanul barátságos pesti tartózkodása; a hadvezetés ideges kapkodása; a vezérkeri főnök felesleges s főképpen a delegációs nyilatkozatok.

Schönaichéknek nagyon kellene a katonas és nagyon kellene a pénz. Komoly és nagy feladatok előtt állnak; ezt idézik napról-napra az uralkodó tróbeszédjéből. S a delegátus urak ünnögnék és humngnognak, de aztán mégis csak igent intenek mindmenny, mint azok a porcellánból való mandarin-figurák, amik egyebet se tudnak, csak igenelni a nagy, üres fejűkkel. Mert hiába: komoly és nagy feladatok előtt állunk.

Az csakugyan igaz, hogy annyi a komoly és nagy feladat, hogy nem győznék bennük válogatni. Az azonban nincs közük, hogy Boszniaért háborúba keveredjünk az egész világgal.

Tessék megszavaztatni az országot: ezt irdítványozta valamelyik nap szöbeszéd közben egy képviselő. Egy kézelgyintéssel elintézték a gyakorlatilag képtelen ötletet. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az ország erőnek erejével háborút akar azért, hogy a véres annexóval meg egy új kelet verjünk bele a már is csupa roncs államszervezetbe. Van a mi nyakunkon már elég kolonc anélkül is, ha a bosnyák-hercegcég atyafiságot rá nem akasztjuk.

S ha még nem olyan danausi ajándék volna is a görbe hegyek országa, mint amilyen, hanem csupa paradicsomkert is: az ilyen sfenn az ernyő, nincsen csak nagyhatalomnak mint a miénk, akkor is óriáskednie kellene a háborútól. Mert az egyszerre fő fogja nyitni minden beét s ezáltal meg akkor is végzetes volna rá, ha odakint diadala aratna.

Az ország közvéleményének nem kell a bosnyák háború, s vétkesnek minden magyar delegátus, aki erre az cszeveszett dologra akár egy katonát, akár egy fillért megszavaz.

Szterényi államtitkár a magyar iparfejlesztési törekvésekről.

A magyar iparfejlesztési törekvések sikerét lényegesen befolyásolja az a körülmény, hogy a külföldi érdeklődőket félrevezették a magyar gazdasági viszonyokat illetőleg. A külföldön mesterségesen tenyésztett névtanok paralizálására bizonyára tetemesen hozzá fog járulni az a könyv, mely Sugár Ottó, a »Honi ipar szerveztőjének tollából »Die Industrialisierung Ungars« cím alatt most jelent meg a lipcei Duncker és Humboldt cég kiadásában. A könyv a legapróbb részletekig ismerteti a magyar gazdasági viszonyokat, az iparfejlesztés múltját és eredményeit, az állami és közpénzügyi kedvezmények elnyerése körüli egész lejárast és egyúttal közli a kormány az ipar fejlesztési törvény, a végrehajtási utasítás, az egyes városok által nyújtott kedvezmények felsorolása által az a könyv teljesen fel fogja világosítani az érdeklődőket arról, hogy a külföldi tőkének hogyan kell realisan bekapcsolódnia a magyar iparfejlesztésbe. Lényegesen emeli az igen hasznos múlt jelentőségét az a körülmény hogy benne Szterényi József államtitkár rendkívül érdekes előszót írt, mely a légszerűbben szál szembe a külföldön elhírtet ellenséges tanokkal. Szterényi előszava így hangzik:

Magyarország iparfejlesztési törekvéseit gyakran mutatják be hamis világításban a külföldiek. Úgy tüntetik fel, mintha e törekvések nem önért képeznének és mintha azoknak nem gazdasági, hanem politikai céljuk lenne.

Azt is állítják Magyarország iparpolitikájáról, hogy nélkülözi a szilárd alapot, mert az ország viszonyai és mindenekelőtt a munkássága iparra nem alkalmasak.

Ezzel az állításokkal, melyeket az élet nap nap után megcáfol, szembe kell szállani. A magyar iparfejlesztés semmielőtt mellőzött nem követ; egyetlen, önmagában erős és félre nem magyarázható célja: Magyarország gazdasági viszonyainak megjavítása.

Az egyoldalú agrár-államból a többoldalú gazdaságra való átterés, az agrár érdekek kiegészítési ipari érdekekkel, a mezőgazdaság támogatása erős iparral, az államháztartás forrásainak gyarapítása és a munkásosztály számára a biztos megélhetést nyújtó munkalehetőségek a mi célunk.

Ha egy állam gazdasági önállóságának előkészítése politikai cél, úgy a magyar iparfejlesztésnek ilyen politikai tendenciája kétségkívül van. Amde azt hiszem, hogy ezt a célt keresni és követni minden államban saját jól felfogott kötelessége, így Magyarországon is.

A magyar iparfejlesztés komoly alapon nyugszik és az az állítás, mintha itt a viszonyok nagy gyarapára nem lennének elég kedvezések, vagy hogy a magyar munkásosztály gyérr munkára nem volna alkalmas: merőben alaptalan.

Magyarország évtizedeken keresztül nem foglalkozott komolyan gyarapára fejlesztésével, innen van elmaradottsága a téren. Amióta — alig több egy évtizednél — ezt komolyan teszi, azóta a rossz körülmények dacára igen szívesen eredményekre mutathat rá.

Talán elég erre nézve utalni arra, hogy nem egészen egy évtized alatt ipari termelés több mint évi 200 millió koronával növekedett; valamint arra is, hogy csaknem mindazok a nagyobb gyárak, melyek külföldről települtek át, — különösen a textil és a vasfémipar körébe vágók — ezen idő alatt ismeretlen tetemesen kibővültek és folytonosan nagyobbodnak.

Es ami munkásosztályunkat illeti, ez tanulmányokra egyenesen kiváló, szorgalmában kifogástalan, megbízhatóságában pedig nem áll megötte más országok munkásainak.

Valamely gyártási ág számára akár a helyi viszonyok, akár a munkások szempontjából rossz vidékek nem esnek Magyarországon, hanem másutt is akadnak. Iyennek után nem lehet egy egész országról ítéletet mondani. A magyar iparfejlesztésnek óriási teret nyitlik: az ország ipari behozatala meghaladja a 900 millió koronát évenként. Ezt a behozatalt akarja az ország fokozatosan csökkenteni. Ért hozta meg iparfejlesztési törvényét. Ezért fogtak össze itt állam és helyi hatóságok, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak azoknak, kik fejlesztést igénylő iparágakban gyári vállalatokat létesítenek az országban.

E támogatás módját és eszközeit kívánja ismertetni e mű, mely mint ilyen, hasznos munkát végez. Támad-e nyomában gyakorlati eredmény, azt természetesen előre tudni nem lehet. Egy eredménye azonban mindenesetre lesz: — és nekünk már ez is hasznunkra válik — a külföldi meggyőződhetik

a felől, hogy Magyarország állam és társadalom egyaránt kelő érzékkel bírnak a komoly gazdasági fejlődés iránt.

A házaspártól könyvből, melynek ára 3 marka, az iparfejlesztés általános jelentőségét Gelléri Mor kir. tanácsos, az Országos Ipar Egyesület igazgatója méltatja.

Üjdönságok.

Szentes, 1908. október 12.

— Emlékeztető. Csongrád vármegye törvényhat. bizottsága ma d. e. 10 órakor kéri meg rendes öszi évnegyedes közgyűlést, a vármegyeház nagytérképében. A 221 ügyet felügyelő közgyűlési tárgysorozat ügyeinek határozati javaslatokkal ellátása az állandó választmány f. hó 20-iki ülésén történt és így — bár engetek az ügyhalmoz — remélhető, hogy délelőtti és délutáni tanácskozással a közgyűlés ma véget is ér.

— Isztentisztelet a külterületen. A f. hó 26-án, vasárnap délelőtti 9 órakor az cperjesszei állami iskolának, délután 2 órakor pedig a nagykirályi ágai külterületi állami iskolának tart isztentiszteletet, a református híveknek, P a p Lajos ref. körlelkész.

— Az állandó választmány üléséről.

Csongrád vármegye törvényhatóság bizottságának állandó választmánya a f. hó 20-án délelőtti ülésén, hogy a mai megyegyűlésre kerülő ügyeket határozati javaslatok alássa.

Az ülésen Mátéffy László kérdést intézett az elnökkel Kelemen Bála dr. főispánhoz az iránt: mi az oka annak, hogy — bár innen-onnan öt hónapja terjesztette fel Szentes város a vármegyéhez a városi ügyész által hozott közgyűlési határozatot egy olyan ügyben, mely a város anyagi súlyosan érinti, — ebben az ügyben mindmenny a főbíró hatóság részéről semmi sem történt.

— A kérdésre Cicatilis Lajos dr. alispán válaszolt, kijelentve, hogy ő először érdekeltek tekintik azt, hogy Szentes város a pénzéhez hozzájusson és miután eddig reménye volt, hogy a város az anyagi károsodástól megóvhatja, amire névbe a városi ügyész tőle időhaladékot kért: ezt a város érdekében meg is adta neki. Most öt napig zatos határidőt tűrt ki a kérdés ezen anyagi részének rendezésére, melynek eltelével, miután maga is látja, hogy további haladéknak helye nem lehet, ez ügyben a hivatalos lépéseket meg fogja tenni. Mátéffy László, annak kijelentése mellett, hogy az anyagi kérdés elintézése az ügyet — nézete szerint — nem fosztja meg legvalósi jellegétől, a kapott alispáni választ tudomásul vette és a választmány ezután folytatta tanácskozását a közgyűlési ügyeket eláttá határozati javaslatokkal.

— Rezervisták, figyelme! Érthető lázas irgatóssággal fogad a polgárság minden mozgósítási hírt. De talán az érdek ember sem tudja, mit kell cselekedni, ha megjelennek a falakon a félcémes plakátok, vagy a lakásba kopogtat be a háborút jelentő odioros sárga cédula. A véderdőrvényi rendelkezési a következőképp szabályozták a tartalékosok kötelezőségét mozgósítás esetén: — A t a l a n o s mozgósítások nyilvános meghirdetés útján, r e s z l e g e s mozgósítás esetén szintén nyilvános közzététel, esetleg s á r g a b e h i v ó k útján hívják be a tartalékosokat; olyan részleges mozgósításnál, ami a hadseregnek hadi létszáma r a v a l ó f ő l e m e l é s e érdekében van, k i z á r ó l a g

dort (Demeter nagyherceg), aki olyan mesterialan ábrázolta maszkban és játékban a kretént, akárha tébolydában tanulmányozta volna ezt a típust és Gere Eszát (asoldos kapitány) aki a nyers, de szívben-éleleken romlatlan becsületos genovait karakterizálta művészi közvetlenséggel. Igen jók voltak és nagyban elősegítették az ősszjáték sikerét: T. Zalai Irma (Zenobia) Nagy Gyula (Spiridior), Balássi Sándor (Lala Kall), Abonyi (Ahmed khán), Herczeg Jenő (Leonidas), Nagy Imre (Krátess) és Tóth József (Lisándor); míg Halász Ilonka (Herma) poétikus bajjal játszta meg kiesiny, hálás szerepét.

Vasárnap két előadás volt. Délután, félhelyárakkal, a »Cigány« régi kitűnő népszínművet adták elő este pedig, ismét népsímet ház előtt a »Varázskeringő« operettet ismételték, szerepváltozással, amennyiben Helena hercegnő szerepét Monthy Elma, Steingruber Franej szerepét Barna Mariaka, Gusztó hadnagy szerepét pedig Tóth József játszta. Megállapíthatjuk, hogy a szerepeser által az előadás nem szenvedett és semmivel sem állt mögötte a bemutatott előadásnak, mert Monthy Elma gyönyörű hangja pompásan érvényesült szerepe szebbnél szebb énekszámjaiban s toaletti is feltűntek izléses eleganciájukkal, Barna Mariaka diszkrétan és a mellett temperamentumosan játszta meg a tőmőlpattant, romlatlan primásiaszónya hálás szerepét, az első fejezetbeni duettet pedig, a varázskeringőt, B. Szabó és Tóth József előadásában ismeretük csak meg igazán. A többi szereplőről csak ismételnünk lehet azt a sok jót, amit róluk az első előadás után irtunk.

Méltóan ifjúsági előadás volt. Az ujkori klasszikus vigjátéki atyamesterének, Moliernek »Tudós nők« című 5 fejezetes vigjátékát adták elő, melyet a mai perverz kor embere már alig ért meg, de amely bő alkalmat adott színtársainknak tehetségük érvényesítésére. Klasszikus ez a verses vigjáték és ha azt mondjuk, hogy klasszikus volt előadása is: a legszebb díszetret mondtuk el ezzel előadó művészeinkről. Balássi (Chrisale), Rónai Hermin (Filamin), Madrik Anna (Arman), Markovics Margit (Manriett), Zalai Irma (Bélie), Herczeg (Trisotén), Szigethy (Vadius), Halász Ilonka (Mari) Abonyi (Kiltander), Gere (Arista), Turai (jegyző) és Szabó (inas), olyan ősszjátékot produkáltak, hogy miniszert előadásuk mindvégig zajos derűltségben tartotta a közönséget.

Kedden Plankett örökszépzenéjű regényes operettje, a »Kornavilli harango« kerül színi, a főbb szerepekben Feledy Boriskával (Szerep alatt), Monthy Elmával (Zsermén), B. Szabó Józseffel (Henri mári), Tóth Józseffel (Grenisó) és Nagy Gyulával (Gaspár apó), kiket a nem nagy számú közönség nyílt színen is elhalmozott lelkes tetőszínielánitásaival.

Tegnap darabváltozás volt. Az előre hirdett »Komédiások« helyett a Lili operett ment, a díszszerepben Feledy Boriskával. Ma este az »Bletiskolaja« új színművet adják elő, nálunk először.

Monty Elma, a színtársulat méltán kedvelt kitűnő hangú koloratúr primadonnája vasárnap búcsúzik a közönségtől, Gál Baba Leila szerepében, mely egyik legjobb alakí-

tása. Felhívjuk erre az este a közönség figyelmét.

Felolós szerkesztő: **BÁNFALVI LAJOS.**
Kiadótulajdonos »Szentés és Vidéke« nyomda.

1151. végreh. 1908. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. illetőleg az 1908. évi XLI. t. c. 19. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szentesi kir. járásbírósnak 1908. évi V. 6611. számú végzése köv. tekintetében Dr. Albertényi Adóff ügyvéd által képviselt Braun József és társa agrár cég javára 582 k. 38 f. s jár. erejéig 1908. évi Szept. hó 29. nap foganatosított kielégítési végrehajtás útján le. és felúfoglalt és 1819 k.-ra becsült következő ingóságok; u. m.: bolti felszerelések és bádóg edények nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a szentesi kir. járásbírósnak 1908. évi V. 6611. számú végzése folytán 582 kor. 38 fill. tőkekövetés, ennek 1908. évi augusztus hó 15. napjától járó 6 százalékos kamatal egy harmadszázalék váltóújj és eddig összesen 82 kor. 85 fill. érben bírálóg már megállapított költségek erejéig, Szentesen, **Petőfi utca 6. szám** alatt 1908. évi November hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-al értelmében késszűnzés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szűkség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le. és felúfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t. c. 20 §. értelmében csak javára is elrendeltetik.

Szentesen, 1908. évi Okt. hó 17. napján.

Végh Sándor
kir. bír. végrehajtó.

Kiadó vendéglő.

Központi szálloda és vendéglő azonnal bérebe kiadó.

2208-908. m. sz.

Hirdetés.

Hódmező-Vásárhely város tanácsa a 14007-908. sz. végzésével a tiszai rakparthoz építendő út hullámtéri részén szükséges földmunkálatok végrehajtását elrendelven, felhívom vállalkozni szándékozó munkás csoportokat, hogy amennyiben ezen 1283 fnt. hosszban beépítendő 28483 m³ földfeltöltés és a tiszai rakpart építéséhez szükséges 13000 m³ földmozgósítás munkálataira vállalkozni ohajtanának, hogy ajánlataikat a mérnöki hivatalban folyó évi október hó 24-én délelőtti 10 óráig szóval vagy írásban adják be.

A vonatkozó tervek és feltételek a mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Hmvásárhely, 1908. október 15. én.

Reicskey

2-1

v. főmérnök.

Szentes város rendőrkapitányságtól.

6443/kp. 1908.

A hesseni légy elleni védekezés.

Szentes város rendőrkapitánysága a m. kir. föld. névelési miniszter 57661] VI. 1908. sz. és Csongrádvármegye alispánjának 4403/alisp. 1908. sz. rendelete alapján felhívja és figyelmezteti a földtulajdonosokat, hogy a nagy károkat okozó hesseni légy elleni ügynevezet csalogató vetések alkalmazásával védekezhetnek.

A csalogató vetés abban áll, hogy minden táblában több helyen néhány barázdányi ősi gabona vagy árpa vetendő, mely barázdák a rendes vetések korá, beálta előtt jó mélyen alászántandók, mert a légy ezekben rakja petéit s így ha nem kerülnek tökéletesen a föld alá, tavasszal kikelnek.

Ajánlatos az ilyen alászántott csalogató vetések lehengerezése is.

Szentes, 1908. okt. 21.

Dr. Herczeg,
h. rőkapitány.

A magyar újságírás szennzációi

A NAP

a magyar közönség legkedveltebb lapja.

A 48-as eszmény és a magyar nemzeti térekvések egyetlen hű és körülhatetlen szószólója.

Főszerkesztő: **BRUN SÁNDOR** Felolós szerkesztő: **HACSAK GÉZA**

Naponként 125.000 példány!

Egy szám: 2 krajcar.

A Nap előfizetési ára:
Egész évre 16— K ||| Negyedévre 4— K
Félévre . 8— K ||| Egy hónapra 1-40 K

FIDIBUSZ

A legkitűnőbb magyar érlelap

Páratlan népszerűség!

Remek szöveg! Pompás képek!
Mesés olcsó!

= Egy szám: 5 krajcar =

A Fidibusz előfizetési ára:
Egész évre 6— K ||| Negyedévre 1-50 K
Félévre . 3— K ||| Egy hónapra 30 K
Mutatványszámokat hűd a kiadóhivatal:

Budapest VIII. Rökk Szilárd-útea 9

**Betegség miatt
egy fűszerüzlet
haszonbérbe**

kiadó.

Tudakozódni a kiadóhivatalban.